Dubravka Đurić

PORED VISEĆEG MOSTA

Ljudi prolaze
Drveće je zeleno
Most je plav
Podrhtava
Zemlja je siva
Čempresi
Klupa
Miris borova
Kolica čistača
Kloparaju
Vrh džamije među
Vrhovima kuća, drveće

Zvona crkve Osam je sati

Ona traži samilost u meditaciji pored Morače Autobus u daljini juri Prijatelj u avionu mi kaže: Nije dobro, ništa nije dobro Razmišljam o svojoj ženstvenosti mračnoj, površnoj, depresivnoj, veseloj, koketnoj, meditacijski bujnoj Podrhtava, kao što moje telo vibiria

Meditacija o čempresu visokom na obali reke o koritu reke skoro sasvim sasušenom o smradu izmeta

na plavom visećem mostu i zrikavcima o polumesecu koji neprimetno nestale na bledo, bledo playom nebu i suncu, mediteranskom suncu koje peče i jutarnjoj svežini koja je sasvim, sasvim blaga i polako se povlači i lastavice kruže puštajući krike Krik je u tvom srcu u mom srcu bršljen obavija krhko, snažno

telo ljubavi

Beli avion na krhkom plavom nebu pušta krik kao pobesneli lav u tami čudesne pećine srca, sreće, bola, tuge Grane suvog drveta kao pipci, kao pobesnele zmije u srcu grada reka šušti, smiruje taj rajski, opušteni pejzaž Koraci žena, devojaka, devojčica Koraci muškaraca, mladića, dečaka I u jednom trenutku nijedan zvuk ne dopire više

Ovo je idealno mesto za meditaciju o lirici

Galeb kruži iznad moje glave

Orao je fantom

virtuelne stvarnosti i donosi smrt nekom malom biću

preživelom iz prošlih

vremena ...

Orao je fantom prošlosti u meditaciji o lirici on je najbitniji iz fantazije izlazi i opseda zauzima sav prostor na tom platnu Boja na njegovoj slici je napukla čaša u njegovoj ruci puna je leda Ja sam figura izašla iz tame Šta nedostaje toj slici? Ona se penje na planinu nevidljivih nada nepredvidiva sudbina skliznula je iz dobovanja elektronskog oka koje sve vidi Pokušavam ponovo naga stojim pred svojom slikom slika prošlosti natkriljuje je Zatamni ekran Kiselo se smejem Ja sam taj tonac što kvari sliku Trkač u paklu čija stopala propadaju u živo blato fantazije

Ovo ie meditacija o lirici. ili o dugoi pesmi punoi nežnosti ekranski plavog neba simulaciii liubavi. iskrenosti, sreće, kašnjenja, stremljenja, bola, gubitka svih teritorija deteritorijalizacije, deesencijalizacije, dehumanizacije Ta priča isključuje istoriju, isključuje patrijarhalni moral i uvodi matrijarhat Matrijarh na prestolu satkanom od ekranskih snova Pucketa stvarnost, smetnje na vezama Ostajem vezana za taj sićušni mali prostor neidentifikacije

Čovek koji je prošao nema šaku Tako običan detalj u tako običnom okruženju

Devojka koja prolazi u mini suknji tako je lepa običan detalj u tako neobičnom okruženju želje heteroseksualne želje homoseksualne želje biseksualne želje

Njegov slamnati šešir smešno stoji na njegovom ozbiljnom licu Trkači trče žene stoje i pričaju vreme se lenjo vuče ja sedim na klupi i pišem

u nekom nepoznatom gradu u nekom poznatom gradu

Na margini poezije Na margini feminizma žena u crnom prilazi mi stara ie

izborana sunce je obasjalo

moju bosu nogu Cvrčci su poludeli moj mozak je proključao njena kovrdža pada na rame njegove lokne su slapovi želje Njene silikonske grudi reklamiraju pornografski film u kome ćemo svi biti zvezde Zamišljam televizijski toranj kao konj se propinje na kolažu kiberfeminizma u kome plivam podstiče moju seksualnu žudnju za robotom koji ie u bekstvu i bori se protiv zla koje je nastanilo svaku poru ovog zemaliskog raia

Ovo lišće poigrava na vetru Ovo lišće podrhtava pred mojim očima Ovo lišće poznog, vrelog, mediteranskog leta

I ja sedim na obali I nage figure kupača izviruju iznad treperave površine reke I kamene stepenice vijugavo se spuštaju do obale Kao živo telo zmije što nestaje u bistroj vodi

Naga tela kupačica izviruju iz vode polako, polako kao u usporenom filmu sećanja